

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Papouškové a soudců JUDr. Věry Pavláskové a JUDr. Františka Koláře ve věci exekuce oprávněného **MB-eurotrans, s. r. o.**, se sídlem v Kozárovicích 167, 282 84 Zalužany, IČ 27401367, zastoupeného JUDr. Karlem Hejným, advokátem v Praze 8, Košťálkova 1105/1, proti povinnému **Amtek Precision Engineering Czech Republic s. r. o.**, se sídlem v Písku, Za Pazdernou 1531, IČ 26029227, zastoupenému Mgr. Davidem Řezníčkem, advokátem v Českých Budějovicích, U Zimního stadionu 20/3, pro 1.697.330,-- Kč s příslušenstvím, o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 17. 7. 2008, č. j. 12 Nc 1370/2008 – 40,

t a k t o:

Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci I. **p o t v r z u j e** v tomto správném znění:

Návrh povinného ze dne 14. 5. 2008 na zastavení exekuce nařízené usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 14. 4. 2008 pod č. j. 12 Nc 1370/2008 – 8 pro částku 1.697.330,-- Kč s příslušenstvím **s e z a m í t á**.

Usnesení soudu prvního stupně ve výroku v odstavci III. o nákladech řízení **s e z r u š u j e**.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným usnesením soud prvního stupně jednak zamítnul návrh povinného ze dne 14. 5. 2008 na zastavení exekuce nařízené stejným soudem, a to usnesením ze dne 14. 4. 2005 (správně ze dne 14. 4. 2008) pod č. j. 12 Nc 1370/2008 – 8 pro částku 1.697.330,-- Kč s příslušenstvím (odstavec I.), jednak zamítnul i návrh povinného ze dne 14. 5. 2008 na odklad téže exekuce (odstavec II.). Konečně soud prvního stupně uložil povinnému povinnost uhradit oprávněnému náklady řízení ve výši 4.600,-- Kč do tří dnů od právní moci usnesení (odstavec III.).

V odůvodnění uvedeného usnesení soud prvního stupně mimo jiné konstatoval, že návrh na zastavení exekuce podal povinný s odůvodněním, že exekuční titul není pravomocný a vykonatelný, když proti vydanému platebnímu rozkazu byl ve lhůtě podán odpor, který byl ale omylem založen jako stejnopis jiného odporu do spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích ohledně řízení vedeného pod spisovou značkou Ro 37/2008. Mimo jiné s odkazem na ust. § 268 odst. 1 písm. a) o. s. ř. soud prvního stupně prováděl dokazování k tvrzení povinného o neexistenci vykonatelného exekučního titulu, přičemž dospěl k závěru,

že povinný neprokázal, že by návrh na exekuci podal oprávněný na základě nevykonatelného exekučního titulu. V dalším soud prvního stupně popsal zjištění učiněná z obsahu spisů Krajského soudu v Českých Budějovicích, a to spisové značky Ro 22/2008 a dále Ro 37/2008, nyní vedeného pod spisovou značkou 13 Cm 332/2008. Takto konstatoval, že Krajský soud v Českých Budějovicích pod č. j. Ro 22/2008 – 216 vydal dne 12. 2. 2008 platební rozkaz ukládající povinnému povinnost uhradit oprávněnému částku 1.697.330,-- Kč s dále přesně specifikovanými úroky z prodlení a náklady řízení v částce 67.900,-- Kč s tím, že tento platební rozkaz byl povinnému doručen dne 13. 2. 2008 a právní moc na tomto platebním rozkazu byla vyznačena ke dni 29. 2. 2008. Následně vydal Krajský soud v Českých Budějovicích dne 6. 3. 2008 opravné usnesení pod č. j. Ro 22/2008 – 217, na němž podle připojených doručenek byla vyznačena právní moc ke dni 26. 3. 2008. Z téhož spisu (spisová značka Ro 22/2008) zjistil soud prvního stupně, že dne 14. 5. 2008 podal povinný návrh na zrušení platebního rozkazu č. j. Ro 22/2008 – 216 ze dne 12. 2. 2008 z důvodu nesprávného postupu soudu při zakládání pošty, a to odporu proti tomuto platebnímu rozkazu, když ten byl omylem založen do spisu stejného soudu spisové značky Ro 37/2008 s tím, že povinným byl sepsán proti platebnímu rozkazu č. j. Ro 22/2008 – 216 ze dne 12. 2. 2008 odpor, na němž však chybí podací razítko soudu i podpis povinného. Zároveň měl soud prvního stupně ze spisu za zjištěné, že oprávněný dne 28. 5. 2008 byl vyzván, aby soudu vrátil stejnopis odporu proti platebnímu rozkazu č. j. Ro 37/2008 – 80 ze dne 6. 2. 2008, neboť ten měl být založen do spisu Ro 22/2008, a konečně, že později byl spis jako vyřízený s ohledem na nedoložení skutečnosti, že byl podán včas a řádně odpor proti rozhodnutí ve věci, založen. Ze spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích spisové značky Ro 37/2008 měl soud prvního stupně za zjištěné, že v uvedené věci byl proti platebnímu rozkazu vydanému dne 6. 2. 2008 pod č. j. Ro 37/2008 – 80 podán povinným odpor dne 27. 2. 2008, když z podacího razítka je zřejmé, že odpor byl podán ve dvou vyhotoveních s dvěma přílohami. Ačkoliv podle referátu na č. listu 106 uvedeného spisu (nyní spisová značka 13 Cm 332/2008) vyplývá, že oprávněný byl soudem vyzván k předložení stejnopisu odporu zaslání mu k vyjádření s ohledem na mylné zaslání odporu proti jinému rozhodnutí, soud prvního stupně byl toho názoru, že není prokázáno, že by byl povinným podán řádně a včas odpor proti platebnímu rozkazu č. j. Ro 22/2008 – 216 ze dne 12. 2. 2008, jež byl údajně omylem založen do spisu Ro 37/2008 s tím, že výše zmíněnou výzvu soudu lze pokládat za reakci na podání povinného. Naopak z jiného referátu na č. listu 90 téhož spisu vyplývá, že jedno vyhotovení odporu proti platebnímu rozkazu č. j. Ro 37/2008 – 80 bylo zasláno a dne 6. 3. 2008 doručeno oprávněnému. Posledně uvedený závěr o doručení jednoho vyhotovení odporu oprávněnému (ve věci Ro 37/2008) učinil soud prvního stupně i přesto, že „jednatelka se vyjádřila, že originál žádného odporu nikdy neobdržela, což potvrzuje skutečnost, že dle podacího lístku bylo ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích podáno k poštovní přepravě podání dne 26. 2. 2008 a dle podacího razítka byl přijat dne 27. 2. 2008 podatelkou Krajského soudu v Českých Budějovicích odpor proti platebnímu rozkazu č. j. Ro 37/2008 – 80 ze dne 6. 2. 2008, a to ve dvou vyhotoveních“. Na základě uvedených skutečností neměl soud prvního stupně za prokázané, že povinný podal řádně a včas odpor proti platebnímu rozkazu, který je v této exekuční věci exekučním titulem, a proto návrh na zastavení exekuce zamítnul. V dalším soud prvního stupně odůvodnil, z jakých důvodů pokládal provádění dalších důkazů za nadbytečné.

Zamítnutí návrhu na odklad exekuce odůvodnil soud prvního stupně s odkazem

na ust. § 52 odst. 1 exekučního řádu a ust. § 266 odst. 1 a 2 o. s. ř. zejména tím, že za situace, kdy návrh na zastavení exekuce byl zamítnut jako nedůvodný, nelze návrh na odklad exekuce pokládat za opodstatněný.

Výrok o nákladech řízení byl odůvodněn konstatováním, že za situace, kdy návrhu povinného na zastavení a odklad exekuce nebylo vyhověno, pak vznik nákladů oprávněného procesně zavinil povinný a oprávněnému tudíž dle ust. § 89 exekučního řádu a § 271 o. s. ř. byly přiznány náklady řízení spočívající v nákladech právního zastoupení.

Proti usnesení soudu prvního stupně včas podal odvolání povinný a zejména namítal, že okresní soud nesprávně hodnotil tvrzení jednatelky oprávněného tom, že v žádném případě neobdržela „originál tohoto platebního rozkazu ani platebního rozkazu do spisu Ro 37/2008 (nyní 332/2008)“. Ačkoliv uvedené tvrzení okresní soud označil za nevěrohodné, s touto skutečností jakkoliv dále nepracoval. Naopak podle názoru povinného bylo provedeným dokazováním dostatečně prokázáno, že dne 12. 2. 2008 podal odpor proti platebnímu rozkazu č. j. Ro 37/2008 ve dvou stejnopisech s tím, že povinný nadále trvá na tom, že namísto jednoho stejnopisu byl s tímto odporem zaslán odpor proti platebnímu rozkazu č. j. Ro 22/2008. Podle povinného vyplynulo z dokazování, že soud obdržel dva stejnopisy (originály) odporu, přičemž jeden zaslal jednatelce oprávněného. Dále povinný zdůrazňoval, že nepředložení originálu, resp. účelové a nepravdivé tvrzení jednatelky oprávněného, že obdržela pouze kopii odporu Ro 37/2008, jež soud prvního stupně sám označil za nevěrohodné, nemůže jít k jeho tíži, neboť nemůže prokázat existenci listiny, která byla soudem zaslána oprávněnému. Podle jeho názoru z obsahu spisu Ro 37/2008 jednoznačně vyplývá, že zaslány byly oba dva stejnopisy odporu, když povinný se zároveň snažil prokázat navrhovanou svědeckou výpovědí [REDAKCE], že obálka obsahovala „dva různé odpory v této věci“. Podle jeho mínění se soud nedostatečně věnoval zjištění, co se stalo s druhým „stejnopisem“ odporu a zda se náhodou nejednalo právě o odpor ve věci Ro 22/2008. Rozhodnutí soudu prvního stupně tak trpí logickým rozporem, když sdělení jednatelky oprávněného o tom, že odpor v originále neobdržela, považuje za nevěrohodné, aniž by se důkladně zabýval tím, jakou listinu vůbec jednatelka obdržela. V dalším zdůraznila, že oprávněný ani nemůže disponovat originálem odporu proti platebnímu rozkazu Ro 37/2008, neboť ten má k dispozici Krajský soud v Českých Budějovicích, když druhá listina zasláná společně v obálce je originálem odporu proti platebnímu rozkazu Ro 22/2008. Jak bylo výše naznačeno, povinný navrhoval, aby napadené usnesení bylo odvolacím soudem změněno tak, že se exekuce zastavuje.

Oprávněný navrhoval potvrzení napadeného usnesení s tím, že se povinný v odvolání zřejmě spletl, když zaměnil platební rozkaz za odpor pokud uvedl, že jednatelka oprávněného prohlásila, že v žádném případě neobdržela „originál platebního rozkazu“ č. j. Ro 37/2008, když podle výslovné citace hovořila o kopii odporu proti platebnímu rozkazu uvedené spisové značky. Podle názoru oprávněného soud prvního stupně správně vyhodnotil zmíněné sdělení jednatelky, z něhož nelze dovodit, že by povinný podal odpor také ve věci sp. zn. Ro 22/2008. Takové tvrzení nelze doložit ani z podacího razítka na podaném odporu ze dne 27. 2. 2008 – z něho vyplývá, že byl podán ve dvojím vyhotovení se dvěma přílohami. Oprávněný dále vyslovil názor, že odpor ve věci Ro 37/2008 byl podán v podobě originálu prvopisu a jednoho výtisku fotokopie, když právě fotokopie byla doručena oprávněnému.

Za účelové označil tvrzení povinného, že oprávněnému byl zaslán stejnopis odporu ve věci Ro 22/2008, když pro to není žádné opodstatnění. Oprávněný trval na svém tvrzení, že obdržel v kopii jeden výtisk odporu proti platebnímu rozkazu sp. zn. Ro 37/2008 – k tomu pak podotkl, že povinný v odvolání nikterak nekomentoval to, jak jinak by se oprávněný k poslední uvedenému odporu proti platebnímu rozkazu „dostal“.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné (ust. § 201, § 202, § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně v rozsahu, v němž se povinný přezkoumání domáhal dle ust. § 212 o. s. ř., a dospěl k závěru o nedůvodnosti podaného odvolání.

Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou podle názoru odvolacího soudu správná. Odvolací soud na ně odkazuje a z nich vychází. Stejně tak odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že povinný neprokázal, že proti platebnímu rozkazu vydanému Krajským soudem v Českých Budějovicích ze dne 4. 2. 2008, č. j. Ro 22/2008 – 216, podal včas odpor.

K námitkám povinného v odvolání pokládá odvolací soud za nezbytné uvést následující. Jak bylo výše rozvedeno, povinný opakovaně argumentuje tím, že se soud prvního stupně nevypořádal s rozporem mezi nevěrohodným tvrzením jednatelky oprávněného o tom, že neobdržela originál odporu proti platebnímu rozkazu ve věci vedené pod spisovou značkou Ro 37/2008 (pouze kopii) a tím, že z předmětného spisu jednoznačně vyplývá, že podal povinný dva stejnopisy odporu (když podle povinného jeden byl odpor do věci Ro 22/2008). V tomto ohledu je třeba poukázat na výslovné vyjádření jednatelky oprávněného v protokolu o jednání soudu prvního stupně ze dne 17. 7. 2008, č. listu 38, v němž uvedla: „obdržela jsem pouze předvolání k jednání ve věci Ro 37/2008 a kopii odporu ve věci spisové značky Ro 37/2008 s tím, že originál mi zaslán nebyl a odpor ve věci Ro 22/2008 mi zaslán nebyl vůbec nikdy“. Odvolací soud je toho názoru, že citovaný výrok není bez dalšího v rozporu se zjištěním učiněným soudem prvního stupně ze spisu Ro 37/2008 (nyní 13 Cm 332/2008), kde podle referátu na č. l. 90 jedno vyhotovení odporu proti platebnímu rozkazu Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. Ro 37/2008 – 80, ze dne 6. 2. 2008 bylo zasláno a dne 6. 3. 2007 doručeno oprávněnému.

Odvolací soud pokládá za irelevantní zkoumat a hodnotit, v jaké podobě byl oprávněnému doručován odpor proti platebnímu rozkazu ve věci spisové značky Ro 37/2008, když navíc každý si může pojem „vyhotovení“, „stejnopis“, „kopie či fotokopie“ vykládat různě. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že není zcela případná námitka povinného v odvolání, kdy argumentuje formulací soudu prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení, a to v části, v níž soud prvního stupně odůvodňoval, proč jako nadbytečné zamítnul další důkazní návrhy, kde soud prvního stupně ne zcela přesně reprodukuje přednes jednatelky oprávněného a takto uvedl, že „nikdy neobdržela stejnopis odporu, když ze spisu vyplývá, že oprávněný stejnopis obdržel“. Doslovné vyjádření jednatelky oprávněného je citováno výše z protokolu o jednání soudu prvního stupně. Za zásadní je třeba pokládat závěr korespondující s tím, co bylo zjištěno z provedených důkazů, a to, že se v řízení povinnému nepodařilo prokázat, že by podal řádně a včas odpor proti platebnímu rozkazu Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. Ro 22/2008 – 216 ze dne 12. 2. 2008, když spekulace o tom, jaká listina byla doručována oprávněnému spolu s předvoláním k jednání ve věci

spisové značky Ro 37/2008 (nyní 13 Cm 332/2008) bez dalšího nemohou uvedený závěr zvrátit. Je totiž zřejmé, že z provedených důkazů nebylo možné dovodit, že povinný proti platebnímu rozkazu vydanému Krajským soudem v Českých Budějovicích dne 12. 2. 2008 pod č. j. Ro 22/2008 – 216 podal včas odpor (ust. § 174 odst. 2 věta první o. s. ř.), tedy že by v důsledku toho došlo ze zákona ke zrušení platebního rozkazu. Takový závěr totiž není možné učinit jen ze zjištění, že ve dvou řízeních vedených mezi týmiž účastníky byly vydány platební rozkazy, a to v krátkém časovém odstupu (dne 6. 2. 2008 ve věci Ro 37/2008 a dne 12. 2. 2008 ve věci Ro 22/2008) s tím, že sice z podacího lístku předloženého povinným vyplývá, že dne 26. 2. 2008 na poště v Písku (PSC 397 01) podal k doručení zásilku určenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích, když však nebylo možné jednoznačně zjistit, co bylo jejím obsahem, a jisté je pouze to, že odpor proti platebnímu rozkazu byl podán proti platebnímu rozkazu vydanému pod č. j. Ro 37/2008 – 80 ze dne 6. 2. 2008. Tvrzení povinného o tom, že v předmětné zásilce byl doručován jak odpor proti platebnímu rozkazu ve věci Ro 37/2008, tak také odpor proti platebnímu rozkazu ze dne 12. 2. 2008 č. j. Ro 22/2008 – 216, nelze mít za prokázané. Stejně tak odvolací soud nemá zato, že by svědecká výpověď [REDAKCE] mohla cokoliv na výše popsanych závěrech změnit, neboť i za situace, že by její výpověď byla pokládána za věrohodnou, pak ale prokázání toho, že [REDAKCE] do obálky vložila i odpor proti platebnímu rozkazu ve věci Ro 22/2008, by nemohlo samo svědčit pro možné konstatování, že odpor v uvedené věci byl povinným podán. V tomto ohledu proto odvolací soud přisvědčuje tomu, jak i ve vztahu k předmětnému návrhu na doplnění dokazování postupoval soud prvního stupně.

Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně v části dotčené odvoláním povinného podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil, a to pouze s upřesněním, resp. uvedením správného data vydání usnesení o nařízení exekuce, když rozsah zkoumání a hodnocení toho, zda vykonávaný titul je opravdu vykonatelný, nebyly ani v odvolacím řízení nikterak zpochybněny.

Podáním odvolání byl napaden i tzv. závislý výrok v odstavci III. o nákladech řízení (ust. § 206 odst. 2 věta první o. s. ř.), přičemž v této části nepokládá odvolací soud usnesení soudu prvního stupně za správné. Za situace, kdy nebylo návrhu na zastavení exekuce vyhověno, platí pro náklady exekuce ust. § 87 a § 88 zákona č. 120/2001 Sb. (exekuční řád), když o těchto nákladech rozhoduje exekutor v příkazu, proti kterému lze podat námitky. Stejně tak i o výši odvolacích nákladů rozhoduje v příkazu sám exekutor.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Písku dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 25. listopadu 2008

Za správnost vyhotovení:
Markéta Tillová

JUDr. Helena P a p o u š k o v á
předsedkyně senátu